

Dorota Gołek-Sepetliewa

Wspomnienie o prof. dr hab. Iskrze Likomanowej

Przekłady Literatur Słowiańskich 5/2, 7-8

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Wspomnienie o prof. dr hab. Iskrze Likomanowej (1955—2011)

Dnia 6 lipca 2011 r. po ciężkiej chorobie zmarła nieodżałowana Profesor Iskra Likomanowa, językoznawca, specjalista w dziedzinie teorii przekładu i socjolingwistyki, wykładowca Uniwersytetu im. Klimenta Ochrydzkiego w Sofii i Uniwersytetu La Sapienza w Rzymie.

Iskra Likomanowa urodziła się w 1955 r. w Sliweniu. W 1979 r. ukończyła studia na Wydziale Filologii Słowiańskich Uniwersytetu im. Klimenta Ochrydzkiego w Sofii (specjalność język polski i serbsko-chorwacki). Bezpośrednio po magisterium rozpoczęła studia doktoranckie na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W 1983 r., na podstawie rozprawy z zakresu gramatyki porównawczej języków słowiańskich, uzyskała stopień doktora. Dwa lata później ukazała się we Wrocławiu, nakładem Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, monografia Jej autorstwa zatytułowana *Charakterystyka interpunkcji polskiej w świetle normy i praktyki* (1985).

W latach 1983—1997 Iskra Likomanowa była pracownikiem Instytutu Języka Bułgarskiego przy Bułgarskiej Akademii Nauk, a także wykładała na Uniwersytecie św. św. Cyryla i Metodego w Wielkim Tyrnowie oraz na Uniwersytecie im. Konstantyna Presławskiego w Szumenie. W 1997 r. otrzymała tytuł docenta na Uniwersytecie im. św. Klimenta Ochrydzkiego w Sofii, a w 2007 r. tytuł profesora zwyczajnego.

Profesor Iskra Likomanowa brała czynny udział w wielu projektach naukowych jako członek grup badawczych, kierownik i koordynator międzynarodowych programów. Prowadziła liczne wykłady gościnne na Uniwersytetach w Belgradzie, Warszawie, Krakowie, Dreźnie, Marburgu, Erlangenie, Grazu, Poczdamie, Oksfordzie i Rzymie. Odbywała staże naukowe na Uniwersytecie Karola w Pradze, Uniwersytecie La Sapienza w Rzymie i Jesus College oraz St. John's College w Oksfordzie.

Życie zawodowe Iskry Likomanowej było niezwykle intensywne i wszechstronne, co potwierdza ponad 200 opublikowanych prac naukowych, wśród których czołowe miejsce zajmują następujące monografie: *Синтаксис на българската разговорна реч / Składnia bułgarskiej mowy potocznej* (1992),

Языковая ситуация: изменения и тенденции (болгарско-чешские параллели) / Sytuacja językowa: przemiany i tendencje (paralele bułgarsko-czeskie) (2002), *Преводът: между теорията и практиката / Przekład: między teorią i praktyką* (2002) oraz *Славяно-славянският превод / Przekład słowiano-słowiański* (2006). Wyniki prowadzonych badań Profesor Iskra Likomanowa prezentowała w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym oraz jako prelegent na licznych sympozjach, kongresach i konferencjach naukowych.

Była zagorzałą miłośniczką kultury i literatury polskiej, chętnie podejmowała działania popularyzatorskie, przekładając na język bułgarski twórczość Wisławy Szymborskiej, Czesława Miłosza, Tadeusza Konwickiego, Andrzeja Stasiuka, Jerzego Kosińskiego.

Została zapamiętana jako wybitna slawistka, ceniony ekspert i specjalista w dziedzinie językoznawstwa oraz wspaniały nauczyciel akademicki. Wiadomość o przedwczesnej śmierci Profesor Iskry Likomanowej środowiska naukowe przyjęły z głębokim smutkiem i niedowierzaniem.

Dorota Golek-Sepetliewa